

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ;...

(Τι άπαντούν αϊ δεσποινίδες)

Ἡ δις ΜΑΡΙΑ ΒΛΑΧΑΚΗ (Ταμπούρια) άπαντᾶ:
«Κατὰ τὴν γνώμη μου, ἰδανικός σύζυγος εἶνε ἐκεῖ-
νος πού μπορεί νά νοιώσῃ πραγματικά μιὰ γυναίκα.
Θέλω νά εἶνε ἐπίσης μελαχροινός, μὲ μαύρα μάτια, ν'
ἀγαπᾷ τὰ σπῶρ, ὅπως ἐγώ, νά εἶνε μετρίου ἀναστή-
ματος καὶ εὐγενής. Ἐνας τέτοιος νέος μπορεί κάλλιστα νά γί-
νῃ σύζυγός μου».

* * *

Ἡ «ΜΑΝΙΑΤΟΠΟΥΛΑ» (Οἴτυλος-Λακωνίας) γράφει:

«Νά με κι' ἐγώ, ξεπετιέμαι μέσ' ἀπ' τὰ κατσάβραχα τῆς
Μάνης γιά ν' άπαντήσω στήν ὠμορφὴ μὰ κι' ἔξυπνη ἐρώτησί
σου: «Ποῖος εἶνε ὁ ἰδανικός σύζυγος»; Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή
πού ἀντίκρισα αὐτὴ σου τὴν ἐρώτησι, πολλές φορές ὠνειροπόλη-
σα καὶ ξεχάστηκα καθισμένη σ' ἕνα ἀπ' τὰ πολλά βραχάκια τῆς
ἀπόκρημνης πατρίδας μου. Ἐβλεπα μὲ τὰ μάτια τῆς φαντασίας
μου νά ξεπροβάλλῃ μέσα ἀπὸ τὰ θάθη τῆς θάλασσας ἕνας λε-
θέντης ὠμορφος, γενναῖόψυχος, δυνατός καὶ θαρραλέος πού μὲ
τὴ μεγαλοπρεπὴ μὰ κι' εὐγενικὰ ἐμφάνισι του καθρεφτιζόταν ὅ-
λη τῆς ψυχῆς του ἢ καλωσύνη. Μὰ μ' ἕνα φύσημα τοῦ δυνατοῦ
κι' ἄγριου βορρηᾶ ἔξυπνοῦσα γιά ν' ἀντικρύσω μπροστά μου τὴν
πραγματικότητα. Πάντως ἕνα ἄν-
δρα τέτοιο ζητᾷ ἡ ψυχὴ μου, ἄν-
δρα πού νά κυριαρχήσῃ σὲ μένα,
πού νάχη τὸ θάρρος καὶ τὴ δύ-
ναμι νά ἀντιμετωπίσῃ τὴν κάθε
δυσκολία τῆς ζωῆς μου. Μόνο σὲ
τέτοιες ὑπάρξεις μεγαλόψυχες θά
μποροῦσαν νά γεννηθοῦν μεγάλα
αἰσθήματα, μεγάλη ἀγάπη, ἢ θά-
σις ἑνὸς ἰδανικοῦ συζύγου καὶ
γάμου».

* * *

Ἡ δις «ΡΟΔΑΜΑΝΤΗ» (προσ-
φυγοπούλα τῆς Καισαριανῆς)
γράφει:

«Κάθε νέα, ὅταν ἀρχίσῃ νά κα-
ταλαβαίνει τὸν κόσμο ὠνειροπο-
λεῖ τὸν σύντροφο τῆς ζωῆς τῆς ὡς
τὸν τελειότερον ἄνθρωπο τοῦ κό-
σμου. τὸν πλεόν εὐγενῆ, προκομ-
μένον καὶ μὲ ὅλα τὰ ψυχικά καὶ
σωματικά χαρίσματα. Ὁ ἰδανι-
κός λοιπὸν γιά μένα εἶ ὁ μορ-
φωμένος, ὁ ἔντιμος, ὁ ἀνδροπρε-
πῆς, ὁ σταθεροῦ χαρακτήρος, ὁ
ὀλιγόλογος καὶ σοβαρός. Ἐγὼ
φαντάζομαι, μὲ τὸ μικρὸ μου μυ-
αλό, ὅτι μόνον ἕνας πραγματι-
κᾶ ἄγνός καὶ εἰλικρινῆς ἔρως στε-
ρεώνει τὴν συζυγικὴν ἁρμονία.
Μὲ ἕνα τέτοιο ἱερὸ δεσμὸ δυὸ ἀλληλοαγαπώμενοι ἐξ ἴσου ὑπάρ-
ξεις θά διέλθουν ἁρμονικώτατα τὸν πολυκύμαντο τῆς ζωῆς ὠκε-
ανόν. Διότι ἡ ἀγάπη εἶνε ἀδυναμία πού συγχωρεῖ ὅλα τὰ ἔλατ-
τώματα. Δὲν ὀμιλῶ περὶ πλοῦτου, διότι ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ὠμορ-
φιά εἶνε ἀντίθετα πρὸς τὴν εὐτυχία ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας».

* * *

Ἡ «ΑΦΡΙΚΑΝΙΣ» (Ἰσμαηλία) γράφει:

«Μαζὺ μὲ τόσες πολλές ἀπαντήσεις πού ἔλαβες γιά τὸν δια-
γωνισμό σου, λάβε καὶ τὴν δική μου. Μὰς ἐρωτᾷς ποῖος εἶνε ὁ
ἰδανικός σύζυγος... Τί πλάνη! Ἄνδρας κ' ἰδανικός;... Ἰδανικὸν
πεῖθ' ἀπὸ τὴν ἀνάγκη. Στὴ σημερινὴ ἐποχὴ πού τὸ χρῆμα καὶ ἡ ὕλη
ἔχουν κατακτήσει ὀλόκληρη τὴν κοινωνία καὶ πού οἱ νέοι μας
Ρωμαῖοι ἐξαγοράζουν κάθε τρυφερόν της αἰσθημα μὲ μιὰ σακ-
κούλα λίρες, στὴ σημερινὴ ἐποχὴ πού καὶ αὐτὴ ἡ ἀγάπη ἀκό-
μα γεννιέται ἀπὸ τὸ χρῆμα καὶ πεθαίνει γιά τὸ χρῆμα, σ' αὐ-
τὴν τὴν ἐποχὴ πού ἡ πεζότης ἐξευτελίζει ὅ,τι ὑπάρχει ὠραῖον

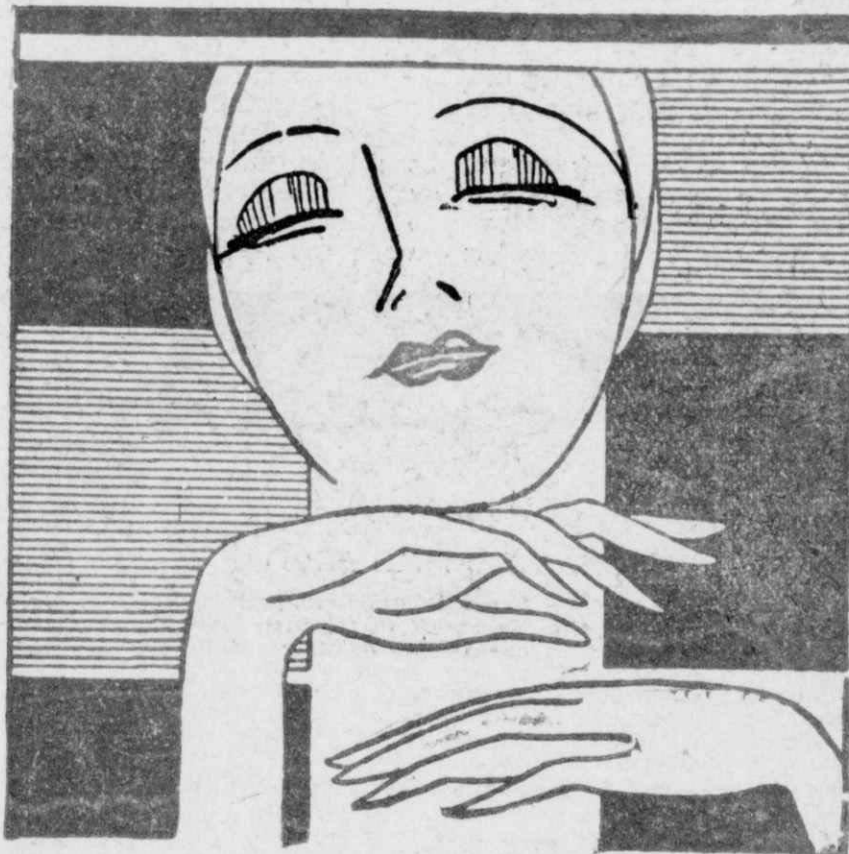
κι' εὐγενικόν, τώρα πού ὅλα εἶνε ψεύτικα κι' ἄ-
νούσια ὅπως ψεύτικη κι' ἀνούσια εἶνε καὶ ἡ ζωὴ.
μὰς ἐρωτᾷς ποῖος εἶνε ἰδανικός ἄνδρας; Μὰ δὲν
ὑπάρχει! Κι' ὅσες ἀπὸ σᾶς, ἀφελεῖς μου ἀνα-
γνώστριες, τὸ πιστεύετε καὶ τὸ ὀνειρεύεσθε, θά ξυ-
πνήσετε ἕνα ὠραῖο πρῶτὶ τρομοκρατημένες, ἀντι-
κρύζοντας ὀλόγυμη τὴν πραγματικότητα. Γιά νᾶνε κανεῖς εὐ-
τυχῆς πρέπει νά σκέπτεται μόνον πολὺ ἀνθρώπινα, πολὺ σύγχρο-
να καὶ νά συμμορφώνεται — δυστυχῶς — μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς
σημερινῆς πεζότητος τῶν πραγμάτων!»

* * *

Ἡ δις «ΚΡΙΝΟΣ» (Κύπρος) μὰς γράφει:

«Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο», πιστέ σύντροφε τῆς μοναξιάς
μου. Ἄνάμεσα σὲ τόσες καὶ τόσες ἀπαντήσεις, σπεῦδω καὶ γώ,
μιὰ Κυπριοπούλα ἀπὸ ἀρχαίαν οἰκογένειαν μὲ αὐστηρὰς ἄρ-
χὰς, ἀλλ' οἰκονομικῶς κατεστραμμένη, νά σοῦ ἀνοιξῶ διάπλα-
τα τὴν καρδιά μου, καὶ νά σοῦ πῶ τούς ἀληθινούς μὰ καὶ κρυ-
φούς μου πόθους γιά τὸ μεγάλο σου ἐρώτημα. Τὸ μελλοντικό
μου ὄνειρο, εἶνε μιὰ ἡρεμὴ καὶ μετρία φωλιτσα μὲ πολὺ λε-
πτὸ γούστο στολισμένη καὶ μέσα ἕνα ταιριαστὸ καὶ ἀγαπημένο
ζευγάρι. Τὸν παντοτεινὸ σύντροφό μου τὸν θέλω ἄνδρα μὲ γε-
ρὸ καὶ εὐθὺ χαρακτήρα, μορφω-
μένο, μ' ἕναν ὠμορφο ψυχικὸ κό-
σμο, μ' αἰθέρια καρδιά, ἄγνὰ καὶ
εὐγενικὰ αἰσθήματα. Ναι, σ' αὐ-
τὰ δίνω μεγάλη σημασία, γιατί
εἶνε τὸ πᾶν στὴ σύντομη αὐτὴ
ζωή! Ποθῶ νάχουμε κ' οἱ δυὸ τὸ
τρυφερό ἐκεῖνο τῆς πίστεως αἰσθη-
μα, πού θά θεμελιώσῃ τὰ γλυκὰ
ὄνειρα τοῦ μέλλοντός μας. Τὸν
θέλω μᾶλλον ψηλὸ, συμπαθητικό,
μὲ τάκτ στοὺς τρόπους. Δὲν μὲ
νοιάζει ἂν δὲν εἶνε πλούσιος, τὸν
θέλω ἀξιοπρεπῆ καὶ ἄς εἶνε φτω-
χός. Μιὰ καλὴ κοινωνικὴ θέσι,
μιὰ μέτρια νοικοκυρεμένη ζωὴ,
γιατί εἶμαι καὶ ἐγὼ εἰς ὅλα μέ-
τρια καὶ ἔχω γιά ὀδηγὸ τῶν
πράξεών μου, τὸ σοφὸ ρητὸ «πᾶν
μέτρον ἄριστον». Εἶμαι πλασμέ-
νη γιά τὰ ὀλίγα πού μοῦ προσφέ-
ρει ἡ ζωὴ, περιφρονῶ κάθε πολυ-
τέλεια καὶ κρίνω αὐστηρὰ τὸν ὑ-
περβολικὸ μοντερνισμό».

Τὸν θέλω ἀπόλυτα εἰλικρινῆ
καὶ τρυφερόν ἀπέναντί μου, γιατί
ἡ ψυχὴ μου ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ ἐμ-
πιστοσύνη καὶ τρυφερότητα. Θέ-
λω στὴν ὠμορφὴ φωλιτσα μὰς νά
βασιλεύῃ αἰώνια ἡ ἀμοιβαία λα-

τρεία καὶ ἐκτίμησις. Εἶνε αὐτὰ τὰ πιὸ γερὰ θεμέλια τῆς οἰκο-
γενειακῆς εὐτυχίας. Ὅλη ἡ ζωὴ εἶνε κλεισμένη μέσα στὶς δυὸ
αὐτὲς λέξεις τίς τόσο ἀπλῆς μὰ καὶ τόσο ἀπέραντες, γιατί περι-
κλείουν ὅλην τὴν χαρὰ τοῦ κόσμου. Δὲν μ' ἀρέσουν αἱ συνε-
χεῖς κοσμικαὶ συγκεντρώσεις· ἡ συζυγικὴ ἀγάπη δὲν εἶνε φυτὸ
τοῦ ὑπαίθρου καὶ τοῦ πολλοῦ φωτός, ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ μόνωσιν
καὶ σκιά. Νά, ἀγαπητό μου «Μπουκέτο» πῶς ὀνειρεύομαι τὸν
ἄνδρα πού θά ἐνώσω γιά πάντα τὴν ζωὴ μου. Ἄλλοίμονο ὁμως!
Αὐτὰ θά μένουν ἀπλᾶ ὄνειρα, γιατί ζοῦμε σὲ μιὰ ἐποχὴ πού
χάθηκε κάθε εὐγενικὰ καὶ ἰδανικὰ σκέψις καὶ μόνος κυρίαρ-
χος ἀπέμεινε τὸ χρῆμα. Εἶνε τόσο δύσκολο νά θρεθῆ τέτοια ὑ-
πέροχη ὑπάρξις πού θά περιφρονήσῃ τὸ ἐφήμερο καὶ ποταπὸ
χρῆμα καὶ θά ἐκτιμῆσῃ ἄγνην καὶ ἀληθινὴν καρδιά. Σ' αὐτὸν
τὸν ἄνδρα μὲ τὰ ἱποτικὰ αἰσθήματα θά τοῦ ἀφωσιωνόμουν μ'
ὅλη μου τὴν ψυχὴ, θά τοῦ ἤμουν ἕνας παρήγορος ἄγγελος σὲ
κάθε δυσκολία τῆς ζωῆς του».